

De Gecombineerde Vergadering had reeds bijna drie maanden hare zittingen gehouden tot het verhoor der bij de onlusten betrokken personen. Kaat Mossel had nog slechts een viertal verhooren ondergaan. Zij had dus nog geen gelegenheid gehad om de heeren eens uit te leggen wat zij bedoelde met: »voor den Prins zijn.” Zij verstond daardoor, zoo vertelde zij in Maart 1785, bij haar 9de examen, »dat zij gelijk meer anderen de(n) Prins eer bewijst op zijn geboortedag, hebbende zij zulks sedert A°. 1748 gedaan.” In het openbaar had zij daar steeds blijken van gegeven door het stellen van bogen, het hangen van kroonen en het branden van kaarsen. In haar jonge jaren kwam daar »het zingen van Prince-deuntjes en het roepen van Hoezee, Oranje boven” bij, maar dat deed zij sinds jaren niet meer.

Het was 28 November. De oudste dochter van Willem V, Prinses Frederika Louisa Wilhelmina, vierde haren 14den verjaardag. Kaat vergat ook in haar hok geen der verjaardagen van het Oranjehuis en onder het Stadhuis verleerde zij de gehechtheid aan de leden van 's Prinsen geslacht niet. Reeds dagen lang had zij het er op gezet dien dag feestelijk te herdenken. Om ons een juist denkbeeld van die feestviering te maken, moeten wij trachten ons zoo goed mogelijk de plaats voor te stellen, die het tooneel der festiviteiten was. De kelder-verdieping van het Stadhuis, (dat toen aan de zijde van de Hoogstraat nog prijkte met een schoonen gevel en hoogen trap, vrij wat sierlijker dan de stijve hardsteenen pui, die nu 't gebouw ontsiert), bestond uit gewelven door muren onderschraagd en gescheiden, zoodat tusschen twee muren zich een diepe nis vormde, die niet door een schot tot een kamer gemaakt werd, maar waarvoor men ijzeren hekken geplaatst had. Een dezer nissen nu, 't best te vergelijken met een overkluisd wilde-bees-